

பானியம் - எண் இருபத்து மூன்று

உடன்படிக்கைக்குப் பின்னர் அவன் வஞ்சகமாகச் செயல்படுவான்.

Jeff Pippenger
2026-03-20

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம் இருபத்துநான்காம் வசனம், புறமத ரோம் உச்ச அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்யவிருந்த காலப்பகுதியை "காலம்" என்ற சொல்லால் அடையாளப்படுத்துகிறது. தீர்க்கதரிசனப் பயன்பாட்டில் ஒரு "காலம்" என்பது 360 ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அந்த ஆண்டுகள் கி.மு. 31-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற பண்டைய வரலாற்றின் மிகவும் புகழ்பெற்ற கடற்போரமான ஆக்டியம் போரில் தொடங்கின. அளவில் பெரியவையாகவும், தந்திரவியல் நோக்கில் இன்னும் மேம்பட்டவையாகவும் இருந்த பிற கடற்போர்கள் இருந்தன; இருப்பினும் மார்க் அந்தோனியும் கிளியோபாத்ராவும் தொடர்புடையதனால், ஆக்டியம் போரே மிகச் சின்னார்த்தமிக்க கடற்போராக இருந்தது. தானியேல் 11:40-ன் நிறைவேற்றத்தில் பெர்லின் சுவரின் வீழ்ச்சியும், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் நிறைவேற்றத்தில் 9/11-இன் இரட்டைக் கோபுரங்களும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தில் எவ்வாறு ஒத்தவையாக உள்ளனவோ, அதைப் போலவே இதுவும் உள்ளது; ஏனெனில், தேவன் தமது தீர்க்கதரிசன வார்த்தையை நிறைவேற்ற வரலாற்றுச் சம்பவங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, மிக அதிகமானோர் கவனத்தை எட்டும் வகையில் அவர் அதைச் செய்கிறார்.

அவனோடு உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட பின்பு, அவன் கபடமாய் நடப்பான்; ஏனெனில் அவன் மேம்பட்டு வந்து, சிறிய ஜனத்தினால் வலிமையானவனாகுவான். அவன் சமாதானமாய் மாகாணத்தின் மிகவும் செழிப்பான இடங்களில்கூட நுழைந்து, அவன் பிதாக்களும் செய்யாததையும், அவன் பிதாக்களின் பிதாக்களும் செய்யாததையும் செய்வான்; அவன் கொள்ளையையும், இரையையும், செல்வங்களையும் அவர்களிடத்தில் சிதறப்பண்ணுவான்; ஆம், அவன் தன் சூழ்ச்சிகளை அரண்களின்மேல் திட்டமிடுவான், ஒரு காலமட்டும். தானியேல் 11:23, 24.

இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில் ரோமும் மக்கபேயரும் இடையில் ஏற்பட்ட கூட்டணியைப் பற்றிய தனது கவனிப்புகளை, அந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் சிறிய ஜனத்தைப் பற்றிக் கருத்துரைப்பதன் மூலம் உரியா ஸ்மித் நிறைவு செய்கிறார்.

"இந்தக் காலத்தில் ரோமர் ஒரு சிறிய ஜனமாக இருந்தார்கள்; மேலும், அந்தச் சொல்லுக்கு ற்படி, அவர்கள் வஞ்சகமாக, அல்லது தந்திரத்துடன் செயல்படத் தொடங்கினார்கள். இந்த நிலையிலிருந்தே அவர்கள் பின்னாளில் அடைந்த அதி காரத்தின் உச்ச நிலைக்கு

நிலையானது ம் வி ரைவானது மான உயர்வி ன் மூ லம் எழு ந்தார்கள்.

“[இருபத்துநான்காம் வசனம் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது].”

“ரோம் நாட்களின் முன்னர்வரை, ஜாதிகள் மதிப்புமிக்க மாகாணங்களையும் செழிப்பான பிரதேசங்களையும் கைப்பற்றுவதற்காக வழக்கமாக எடுத்துக்கொண்ட முறை போரும் வெற்றிகைப்பற்றுதலுமாக இருந்தது. இப்போது, பிதாக்களோ அவர்களுடைய பிதாக்களுடைய பிதாக்களோ செய்யாத ஒன்றை ரோம் செய்யவிருந்தது; அதாவது, இவ்வகைப் பெறுதல்களை சமாதானமான வழிகளால் ஏற்றுக்கொள்வது. இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் கேள்விப்படப்படாத இந்த வழக்கம்—அரசர்கள் தங்கள் ராஜ்யங்களை வசியத்தின் மூலம் ரோமருக்கு விட்டுச்செல்லுதல்—இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த முறையினாலே ரோம் பெரும் மாகாணங்களின் உடைமையை அடைந்தது.”

“இவ்வாறு ரோமாவின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் வந்தவர்கள் அதனால் சிறிதல்லாத நன்மையை அடைந்தார்கள். அவர்கள் தயவுடனும் சலுகையுடனும் நடத்தப்பட்டார்கள். கொள்ளையும் சூறையாடப்பட்ட பொருளும் அவர்களுக்குள் பங்கிடப்பட்டதுபோல இருந்தது. அவர்கள் தங்கள் பகைவர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டு, ரோமப் பேராட்சியின் அரணின் கீழ் சமாதானத்திலும் பாதுகாப்பிலும் ஓய்வெடுத்தார்கள்.

“இந்த வசனத்தின் பிந்தைய பகுதிக்குப் பொருந்துமாறு, கோட்டைகளுக்கு விரோதமாக அல்ல, கோட்டைகளிலிருந்து திட்டங்களை வகுப்பதெனும் கருத்தை பிஷப் நியூட்டன் முன்வைக்கிறார். இதைத்தான் ரோமர் தமது ஏழு மலைகளின்மேல் அமைந்த வல்லமையான நகரக் கோட்டையிலிருந்து செய்தனர். ‘ஒரு காலத்திற்குக்கூட;’ என்பது சந்தேகமின்றி ஒரு தீர்க்கதரிசனக் காலமாகிய 360 ஆண்டுகளைக் குறிக்கிறது. இந்த ஆண்டுகள் எந்த ஆரம்பப் புள்ளியிலிருந்து கணிக்கப்பட வேண்டும்? அடுத்த வசனத்தில் காட்சிப்படுத்தப்பட்ட நிகழ்விலிருந்தே என்று இருக்கலாம்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 272, 273.

ஸ்மித் தொடர்ந்து, கி.மு. 31 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த ஆக்டியம் போரைக் முப்பத்து அறுபது ஆண்டுகளின் தொடக்கப்புள்ளியாகக் குறிப்பிடுகிறார். இருபத்தைந்தாவது வசனத்தை மேற்கோள் காட்டிய பின், ஸ்மித் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“23 மற்றும் 24 ஆம் வசனங்களினால், யூ தர்களு ம் ரோமர்களு ம் கி .மு . 161 இல் செய்த உடன்படி க்கைக்கு ப் பி ந்தைய காலத்தி ற்கு ம், ரோம் அனைத்து லக ஆட்சி யு ரிமையைப் பெற்றி ரு ந்த காலத்தி ற்கு ம் நாம் கொண்டு வரப்படு கி றோம். இப்போது நமக்கு மு ன் உள்ள இந்த வசனம், தெற்கி ன் ராஜாவாகி ய எகி ப்து க்கு எதி ரான ஒரு வல்லமையு ள்ள போராட்டத்தையு ம், பெரியது ம் வல்லமையு டையது மான படைகளு க்கி டையி ல் நிகழ்ந்த ஒரு கு றி ப் பி டத்தக்க யு த்தத்தையு ம்

பார்வைக்கு கொண்டு வருகிறது. இத்தகைய நிகழ்வுகள் அந்தக் காலப்பகுதியில் ரோமின் வரலாற்றில் நடைபெற்றனவா? — நடைபெற்றன. அந்தப்போர் எனிப்து ம் ரோமு ம் இடையிலான போராக இருந்தது; அந்த யுத்தம் ஆக்டியம் யுத்தமாக இருந்தது. இந்த மோதலுக்கு தலைவைத்த சூழ்நிலைகளை நாம் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.”

“[மார்க்] ஆண்டனி, ஆகஸ்டஸ் சீசர், மற்றும் லெபிடஸ் ஆகியோர், ஜூலியஸ் சீசரின் மரணத்திற்குப் பழிதீர்க்க சத்தியம் செய்திருந்த மும்மூர்த்தி ஆட்சியை அமைத்தவர்கள். இந்த ஆண்டனி, ஆகஸ்டஸின் சகோதரி ஆக்டேவியாவை மணந்ததன் மூலம் ஆகஸ்டஸின் மைத்துனனானான். ஆண்டனி அரசியல் பணிக்காக எனிப்துக்கு அனுப்பப்பட்டான்; ஆனால் எனிப்தின் ஒழுக்கக்கேடான ராணியான கிளியோபாத்திராவின் கவர்ச்சித் திறன்களுக்கும் வசீகரத்திற்கும் இரையாகிவிட்டான். அவள்மேல் அவன் கொண்ட ஆசை அதீதமாயிருந்ததால், இறுதியில் எனிப்திய நலன்களையே ஆதரித்தான்; கிளியோபாத்திராவை மகிழ்விப்பதற்காகத் தனது மனைவியான ஆக்டேவியாவை நிராகரித்தான்; அவளுடைய பேராசையைத் திருப்திப்படுத்த மாகாணம் மேல்மாகாணம் என அவளுக்குக் கொடுத்தான்; ரோமில் அல்ல, அலெக்சாந்திரியாவில் வெற்றி விழாவைக் கொண்டாடினான்; மேலும் பல விதங்களில் ரோம ஜனங்களை அவமதித்ததால், தங்கள் தேசத்தின் இந்த எதிரிக்கு விரோதமாக அவர்கள் முழு மனதுடன் போரில் ஈடுபடும்படி வழிநடத்த ஆகஸ்டஸுக்கு எந்தச் சிரமமும் இல்லை. இப்போர் வெளிப்படையாக எனிப்துக்கும் கிளியோபாத்திராவுக்கும் எதிரானதாக இருந்தது; ஆனால் உண்மையில் அது, இப்போது எனிப்திய காரியங்களின் தலைவராக நின்ற ஆண்டனிக்கே எதிரானது. மேலும், அவர்களுக்கிடையேயான மோதலின் உண்மையான காரணம் என்னவெனில், பிரிடோ கூறுவதுபோல், ரோமப் பேரரசின் பாதி பகுதியிலேயே ஒருவன் திருப்தியடைய முடியவில்லை; ஏனெனில் லெபிடஸ் மும்மூர்த்தி ஆட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டபின், அது இவ்விருவருக்கிடையே மட்டும் இருந்து வந்தது; இருவரும் முழுதையும் கைப்பற்றத் தீர்மானித்திருந்ததால், அதைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் யுத்தத்தின் குலுக்கலை ஏவினர்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 273.

தீர்க்கதரிசனரீதியாக அத்தியத்தின் யுத்தம் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது; ஏனெனில், ஸ்மித் விவரிப்பது போல புறமத ரோமின் “சார்வதேச ஆதிக்கத்தை” நிறுவி யமூன்று புவி யிதடைகளில் மூன்றாவதானதை அது வென்றதைக்குறித்தது. புறமத ரோமின் நிலைபோலவே, பாப்பரசர் ரோமின் மூன்றாவது தடையு ம் ரோம நகரத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டபோது தான், கி.பி. 538-இல் பாப்பரசர் ரோமின் “சார்வதேச ஆதிக்கம்” ஆரம்பமானது. அந்த இரண்டு சாட்சிகள், நவீன ரோம் வேதாகமத்தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாவது மற்றும் ஏழாவது இராஜ்யங்கள் இரண்டையு ம் வெல்லும் இடத்தையு ம் காலத்தையு ம், மேலும்

அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் தன் மூன்றாவது தடையை மீட்டும் வெல்லும் நிலையை மீட்டும் உடைய ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்தைச் சட்டிக்காட்டுகின்றன; இவ்வாறு, குறியீட்டார்த்தமான நாற்பத்திரண்டுகளுக்கு "சார்வதேச ஆதிக்கத்தை" நிறுவுகிறது.

அவனுக்குப் பெருமையான வார்த்தைகளையும் தூஷணங்களையும் பேசுகிற வாய் கொடுக்கப்பட்டது; மேலும் நாற்பத்திரண்டு மாதங்கள் செயல்படுவதற்கான அதிகாரமும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 13:5.

எகிப்துக்கு எதிரான ரோம்

ரோமாவின் ஆகஸ்து எகிப்துக்கும் கிளியோபாத்ராவுக்கும் எதிராக நடத்திய போரின் தீர்க்கதரிசன இயக்கங்கள் மார்க் ஆண்டனியின் கிளர்ச்சியால் உந்தப்பட்டவை; ஆகையால், அந்தத் தீர்க்கதரிசன இயக்கங்கள், தீர்க்கதரிசனத் தேவையின்படி, ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் தீர்க்கதரிசன இயக்கங்களையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும்.

ஆக்டியம் யுத்தத்தில் ரோம், கலகம்கொண்ட ஒரு ஆணும் பரிசுத்தமற்ற ஒரு பெண்ணும் இடையேயான கூட்டணியால் அமைந்திருந்த எகிப்தை வென்றது. ஆண்டனி மற்றும் கிளியோபாத்ராவின் கூட்டணி, சபையும் அரசும் இணைந்துள்ள ஒன்றிப்பாகும். ஆக்டியத்தில், ஆகஸ்டின் ரோம், சபையும் அரசும் இணைந்த பரிசுத்தமற்ற கூட்டிணைப்பால் குறிக்கப்படுகிற ஒரு அதிகாரத்தை வென்றது.

மிருகத்தின் உருவம்

ரோமின் ஒரு சின்னமாகிய ஆண்டனியோடு கூட்டிணைந்துள்ள ஒரு கெடுக்கப்பட்ட சபையை கிளியோபாத்ரா பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறாள். உரியாஸ்மித், "எகிப்தின் ஒழுக்கக்கேடான ராணியான கிளியோபாத்ராவின் கலைத்திறன்களுக்கும் மயக்கங்களுக்கும் ஆண்டனி இரையாகி வீழ்ந்தான்" என்று கூறியபோது காட்டியபடி, அவர்களுடைய உறவின் மீது ஆட்சிசெய்தவர் கிளியோபாத்ராவே ஆவாள். ஆண்டனி மற்றும் கிளியோபாத்ரா மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட சபையும் அரசும் சேர்ந்த கூட்டணி, அந்த உறவில் ஆட்சி செய்யும் அதிகாரமாக கிளியோபாத்ராவை அடையாளப்படுத்தியது; ஆகையால், அவர்களுடைய உறவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் சபை-அரசு இணைவு, மிருகத்தின் உருவம் என்ற வரையறைக்கு ஒத்ததாகும்—அதாவது, உறவின் கட்டுப்பாடு ஸ்திரியின் கையில் உள்ள சபை-அரசு சேர்க்கை. ஆக்டியம் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்னுருவாயிருந்தது.

ஆகஸ்டஸ், வி ரைவி ல் வரப்போகி ற ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ன் பே அமெரிக்க ஐக்கி ய நாடு களை வெல்லு ம் பாப்பரசர் அதி காரத்தை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றான். மார்க் ஆண்டனியூ மி யி லி ரு ன் மி ரு கத்தி ன்கு டி யரசு க் கொம்பாகு ம்; கி ளியோபாட்ரா பு ராட்டஸ்டண் கொம்பாகு ம். வி ரைவி ல் வரப்போகி ற ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ன் போது ஆண்டனியு ம் கி ளியோபாட்ராவு ம் ஒன்று சேர்ந்து , ஒரு வல்லரசு ப் பாம்பைப் போலப் பேசு கி றார்கள். கி ளியோபாட்ராவு ம் ஆண்டனியு ம் இரு வரு ம் வல்லரசு ப் பாம்பி ன் அதி காரத்தி ன் அடையாளங்களாக உள்ளனர்; அவர்கள் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ன் போது மு ழு மையா ஒன்றி ணையு ம் போது —அவர்கள் ஒரு வல்லரசு ப் பாம்பைப் போலப் பேசு கி றார்கள்.

நாகங்கள்

கிரேக்கும் எகிப்தும் இரண்டுமே தீர்க்கதரிசன ரீதியாக ஒரு வல்லரசு நாகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; அதுபோல அந்தோனியும் ஒரு வல்லரசு நாகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் எகிப்து தெற்காகவும், கிரேக்கம் மேற்காகவும் இருந்தது. அலெக்சாண்டரின் இராச்சியம் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, எகிப்து ப் டொலெமி I-ஆல் கைப்பற்றப்பட்டது. பின்னர் ப் டொலெமி I தீர்க்கதரிசனத்தில் தெற்கின் முதல் ராஜாவானார்; எகிப்தில் கிளியோபாட்ரா ப் டொலெமைக் வம்சத்தின் கடைசி ஆட்சியாளராக இருந்தாள். ப் டொலெமி, மகா அலெக்சாண்டரின் பிறப்பிடமான மாசிடோனில் பிறந்தான்.

மகெதோன் வடக்கு கிரேக்கத்தில் அமைந்திருந்தது; மேலும், தங்களுடைய மூதாதையர் தோற்றம் கிரேக்கப் புராணவீரர்களிலிருந்து வந்ததாக அவர்கள் உரிமைகூறினர். தெற்கு கிரேக்க நகர-ராஜ்யங்கள், மகெதோனியரை தெற்கு கிரேக்கத்தின் ஹெல்லெனியர்களைவிட அதிகமாகக் காட்டுமிராண்டித்தனமுடையவர்களாகக் கருதின. மகெதோனியர் முடியாட்சியின்கீழ் இருந்தனர்; அத்தேன்ஸ், ஸ்பார்டா, தீபேஸ், கொரிந்து முதலான தெற்கு நகர-ராஜ்யங்கள் (போலெய்ஸ்), தெற்கு மற்றும் மத்திய கிரேக்கத்திலும் ஏகியன் தீவுகளிலும் அமைந்திருந்தன. இப்போலெய்ஸ்களில் பல, ஜனநாயக, சிறுகுழு ஆட்சி, அல்லது கலப்பு ஆட்சிமுறைகளைக் கொண்டிருந்தன; ஆனால் மகெதோன் வலிமையான அரசு வம்சமான அர்கியாட்கள் ஆட்சி செய்த மையப்படுத்தப்பட்ட முடியாட்சியாக இருந்தது. இருப்பினும், அவர்கள் அனைவரும் ஹெல்லெனியர்களே; ரோம் வரலாற்றில் தோன்றியபோது, அந்த ஹெல்லெனியர்களை அவர்கள் "கிரேக்கர்" என்று அழைத்தனர். கிளியோபாட்ரா ப் டொலெமைக் வம்சத்தின் கடைசி ஆட்சியாளராயிருந்தாள்; அது மகெதோன், அதாவது வடக்கு கிரேக்கப் பிராந்தியத்திலிருந்து வந்த கிரேக்கர்களின் வடக்கு ராஜ்யத்தின் முடியாட்சி இனக்குழுவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது.

தெற்கின் ராஜா

அலெக்சாண்டரின் ராஜ்யம் நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டபோது ப்டொலமி முதலாம் மூலம் ஆரம்பமான ப்டொலமைக் இராச்சியத்தின் இறுதியான ஆட்சியாளர் கிளியோபாட்ரா ஆவாள். ஆக்டியம் யுத்தத்தில், தெற்கின் சொற்பொருளான ராஜாவாகிய ப்டொலமைக் இராச்சியம் தனது முடிவை எட்டியது. தெற்கின் அடுத்த ராஜா ஆவிக்குரிய எகிப்தாக இருக்கும்; அது பிரெஞ்சு புரட்சியின் வரலாற்றில் இறைமறுப்புக் கொள்கையுடைய பிரான்சால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது.

அவர்களுடைய சடலங்கள், ஆவிக்குரிய பொருளில் சோதோம் என்றும் எகிப்து என்றும் அழைக்கப்படும் மகா நகரத்தின் தெருவில் கிடக்கும்; அங்கேயே நம்முடைய கர்த்தரும் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 11:8.

அலெக்சாண்டரின் ராஜ்யப் பிரிவைச் சார்ந்த வரையில், நேர்மையான எகிப்து உண்மையிலேயே தெற்கின் ராஜாவாக இருந்தது; ஆனால் ஆவிக்குரிய எகிப்து, நேர்மையான புவியியல் திசையினால் அல்ல, எகிப்தின் தீர்க்கதரிசனப்பூர்வ பண்புகளினாலேயே தெற்கின் ராஜாவாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது.

தெற்கு மற்றும் மேற்கு

அரசாட்சியின் கடைசி ப்டொலமையர் ஆட்சியாளராகிய கிளியோபாத்ரா, தீர்க்கதரிசன ரீதியில் கிரேக்கம் (மேற்கு) மற்றும் எகிப்து (தெற்கு) ஆகிய இருமடங்கு அதிகாரமாக இருந்தாள்; அதேவேளை, அடுத்ததாகவும் பின்னர் ஆவிக்குரிய தெற்கின் ராஜாவாகவும் இருப்பது பிரான்ஸ் ஆகும்; அது வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தில் எகிப்தும் சோதோமும் என பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் இருமடங்கு அதிகாரமாகும். சோதோமின் காமவெறி, மேற்கு சார்ந்த கிளியோபாத்ராவின் காமவெறியுடன் ஒத்துப்போகிறது; மேலும், தெற்கு சார்ந்த கிளியோபாத்ரா எகிப்தின் நாத்திகத்தோடு ஒத்துப்போகிறது. தெற்கின் கடைசி நேரடி ராஜாவின் இந்த இருமடங்கு இயல்பு, தெற்கின் முதல் ஆவிக்குரிய ராஜாவுடன் ஒத்திசைந்திருந்தது.

ஆக்டியம் போரானது, அந்தோனியின் ரோம் என்னும் வல்லரசின் மகா அஜகரும், கிளியோபாத்ராவின் தெற்கும் மேற்கும் சேர்ந்த மகா அஜகரும் இணைந்திருந்த அப்பரிசுத்தக்கூட்டணியாக இருந்தது. அந்தோனியும் கிளியோபாத்ராவும்கூட ஒரு சபையையும் ஒரு அரசையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; ஆகையால், ரோமின் ஆகஸ்து ஆக்டியத்தை வென்றது, மிருகத்தின் உருவத்தை முன்மாதிரியாகக் காட்டுமா அப்பரிசுத்தமான இரட்டைப்பிணைப்பின்மேல் ரோம் வெற்றி பெறுவதைச் சட்டிக்காட்டுகிறது. மூன்று நூற்று அறுபது ஆண்டின்னர், தானியேல் 11:24-ன் நிறைவேற்றமாக, கான்ஸ்டன்டைன் ரோமைக் கிழக்கில் மேற்குமாகப் பிரித்து, ரோமின் பெண்ணை மேற்கில்

விட்டு விட்டு, ரோமின் ஆணைகிழக்கிற்கு மாற்றினார். ஆகியும் மூன்று நூற்று அறுபது ஆண்டுகளாகிய ஒரு "காலம்" முடிவிடவேற்குமீதானவெற்றி, பின்னர் நிகழ்ந்தகிழக்குமேற்கும் ஆனபிரிவைமுன்மாதிரியாகக்காட்டியது. இதற்குமுந்திய ஒரு மோதலி அந்தோனிக்குகிழக்குப்ரோமும், ஆகஸ்துவுக்குமேற்கும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது; ஆகையால் ஆகியும் கிழக்கையுமேற்கையும்கூட்டியது, ஆனால் ஒரு "காலம்" மட்டுமே.

கி.மு. 31 மற்றும் 330

இயேசு எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தினால் விளக்கிக் காட்டுகிறார்; ஆகையால் கி.மு. 31-இல் இடம்பெற்ற ஆகியும் வெற்றி, கி.பி. 330-இல் பேரரசுகிழக்கு மற்றும் மேற்கு எனப் பிரிக்கப்பட்டதற்கான முன்மாதிரியாக விளங்குகிறது. கி.மு. 31-இல் நடந்த ஆகியும், கி.பி. 330-இல் நிறைவுற்ற 360 ஆண்டுகளின் ஒமேகாவிடற்கான அல்பாவாயிருந்தது. கி.மு. 31-உம் கி.பி. 330-உம் இரண்டும், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினாறாம் மற்றும் நாற்பத்தொன்றாம் வசனங்களில் சித்தரிக்கப்படும் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கான முன்மாதிரிகளாக விளங்குகின்றன.

மற்றொரு குறியீடு

தெற்கும் மேற்கும் சேர்ந்த கிளியோபாத்ராவுடன் இணைந்திருந்த ரோமாவின் அந்தோனி, மிருகத்தின் சாயலின் அவர்களுடைய இரட்டைப் ஐக்கியத்திற்குள் உள்ள மூவகை கூட்டணியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். சிலுவையும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தோடும், ஆகையால் ஆகியும் மற்றும் 330 உடனும் ஒத்திசைகிறது. சிலுவையில், தேவாலயமும் அரசும் கொண்ட இரட்டைப் ஐக்கியம், யூதர்கள் (சீர்கெட்ட திருச்சபை) கிறிஸ்துவைக் கொல்ல ரோமாவுடன் (அரசு) இணைவதன் மூலம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. சிலுவையில் உள்ள அந்த ஐக்கியத்தின் மூன்றாம் தரப்பு, "தந்தையின் மகன்" என்று பொருள்படும் பெயரையுடைய பொய்யான கிறிஸ்துவாகிய பரப்பாஸால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. உண்மையான தீர்க்கதரிசியாகிய கிறிஸ்துவுடன் மாறுபடுத்திப் பார்க்கும்போது, பரப்பாஸ் குறியீட்டரீதியாக ஒரு பொய்த்தீர்க்கதரிசியாக உள்ளான். ரோம் அந்தோனியாக இருந்தது; தெற்கும் மேற்குமிருந்த கிளியோபாத்ரா யூதர்களையும் பரப்பாஸையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாள்.

சிலுவை, உண்மையான தீர்க்கதரிசியார், பொய்யான தீர்க்கதரிசியார் என்பதைக் குறித்த தீர்மானம் நிகழ்ந்த கர்மேல் மலையிலிருந்த எலியாவுடனும் ஒத்திசைகிறது. அக்காலத்தில் பொய்யான தீர்க்கதரிசியை இரு மடங்கான ஒரு அடையாளமாக இருந்தது; அது பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளையும்தோப்பின் ஆசாரியர்களையும்கொண்டிருந்தது. பாகால் ஒரு ஆண் தெய்வமாகும்; தோப்பின் ஆசாரியர்கள் அஷ்தரோத்

என்னும் பெண் தெய்வத்தைப் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி னர். சி லு வைய அரு கி ல் இரு ந்த யூ தர்கள், பெண் தெய்வமான அஷ்டரோத் ஆக இரு ந்தார்கள்; து க்கமனிதனின் கள்ளப் பி ரதி யாக இரு ந்த பரப்பாஸ், ஆண் தெய்வமான பாகால் ஆக இரு ந்தான்.

க்ளியோபாத்ரா தெற்கின் இராணியும் மேற்கின் இராணியும் ஆவாள். ஆண்டனி ரோமின் சாயலாக இருந்தான்; யூலியஸின் படுகொலிக்கு பழிவாங்குமென சத்தியம்பண்ணிய மும்மடங்கான வெற்றிக்கூட்டணியின் ஒரு பகுதியாக இருந்தான். இருபத்து மூன்று காயங்களால் நிகழ்ந்த யூலியஸின் மரணம், தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பதாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றமாக 1798 ஆம் ஆண்டில் பாப்பரசாட்சிக்கு ஏற்பட்ட கொடிய காயத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. ஆக்டியத்தில் இருந்த ஆகஸ்டீன், அந்தக் கொடிய காயத்தின் குணமடைவதை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறான். ஆண்டனியும் க்ளியோபாத்ராவும் மரிக்கும் போது அந்தக் காயம் குணமாக்கப்படுகிறது. ஆண்டனியும் க்ளியோபாத்ராவும், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் உள்ள மிருகத்தின் சாயலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; அது பூமியிலிருந்து எழும் மிருகத்தையும் அதன் இரண்டு கொம்புகளையும் உள்ளடக்கிய மூவகை தீர்க்கதரிசனக் கூறாகும். ஆண்டனி அதில் ஒரு பகுதியாகும்; க்ளியோபாத்ரா மற்ற இரண்டு பகுதிகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறாள். அது ஆண்டனியின் ரோமாயிருந்தாலும், அல்லது க்ளியோபாத்ராவின் எகிப்தும் கிரேக்கமாயிருந்தாலும், வேதாகம தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாம் இராச்சியம் முடிவுறும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது அவை ஒன்றாகவே மரிக்கின்றன. தீர்க்கதரிசன ரீதியாக, ஆண்டனியுடன் உள்ள தொடர்பில் க்ளியோபாத்ரா என்பது சபைக் கைத்திறனும் அரசியல் கைத்திறனும் கலந்த கலவையாகும்; அதில் சபைக் கைத்திறன் அரசியல் கைத்திறனை மயக்கி கட்டுப்படுத்துகிறது.

இரண்டாம் மரணத்தின் முன்வடிவம்

மற்றொரு தீர்க்கதரிசன நிலைப்பாட்டில், க்ளியோபாத்ராவின் யூலியஸ் சீசருடனும் மார்க் ஆண்டனியுடனும் உள்ள உறவு, க்ளியோபாத்ராவின் திருச்சபைத் தந்திரம் ரோமப் பேரரசின் அரசியல் தந்திரத்துடன் தொடர்பில் இருக்கும் இரண்டு காலங்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம் நாற்பதாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றமாக, அவளுடைய முதல் குறியீட்டுத் மரணமான 1798-இல், அவள் யூலியஸால் கைவிடப்பட்டாள்; பின்னர் தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம் நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றமாக, ஆக்டியத்தில், உதவுகிறவர் யாருமில்லாமல் அவள் தன் முடிவுக்கு வந்து சேருகிறாள். நாற்பதாம் வசனம், குணமாகப்பட வேண்டிய அவளுடைய முதல் கொடிய காயத்தின் அல்பா ஆகும்; நாற்பத்தைந்தாம் வசனத்தின் ஒமேகா அவள் தனது இரண்டாவது மற்றும் இறுதியான மரணத்தை அடையும் இடமாகும்.

பதி னாறாம் வசனத்தி லி ரு ந்து இரு பத்தி ரண்டாம் வசனம் வரை கு றி ப்பி டப்பட்ட நான்கு ரோமப் பேராட்சி களைப் போலவே, வேதாகமச் சி ன்னமாகி யகி ளியோபாத்ராவு க்கு ம் சூ ழலை அடி ப்படையாகக் கொண்டு ஒன்று க்கு ம் மேற்பட்ட அர்த்தங்கள் உள்ளன. அரச ஆதரவு அகற்றப்பட்டபோது , கி .பி . 1798-இல் ஜூ லி யஸ் அவளை வி ட்டு ச் சென்றா பி ன்னர் ஞாயி ற்று க்கி ழமைச் சட்டத்தி ன் வேளையி ல் அவளு டைய கொடி யகாயம் கு ணமாகி றது ; ஆனால் வெளிப்படு த்தல் பதி னேழாம் அதி காரத்தி ன் பத்து ராஜாக்கள், அவள் தன் இரண்டாம் மற்றும் ம் இறு தி யான மரணத்தைச் சந்தி க்கு ம் போது , இறு தி யி ல் அவளை நெரு ப்பி னால் அழி த்து வி டு கி றார்கள்.

கிளியோபாட்ரா, பரவோனின் எகிப்தின் நாத்திகத்தினாலும் கிரேக்கத்தின் மதத் தத்துவத்தினாலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் இருவகை இயல்பின் ஒரு சின்னமாக இருக்கிறாள். அவளுடைய இந்த இருவகை இயல்பு, எகிப்தின் அரசியல் கைத்திறனையும் கிரேக்கத்தின் சபைக் கைத்திறனையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. கிரேக்க மதத் தத்துவம், பார்தினோன் எனப்படும் தன் ஆலயத்தில் சிலையாக நிறுவப்பட்டிருந்த கிரேக்கத் தேவி அதீனாவினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. அதீனா ஞானத்தின் சின்னமாக இருக்கிறாள்; மேலும் ஒரு பெண்ணாக, தெய்வீகக் கல்வியுடன் மாறுபாட்டாக, மனிதக் கல்வியின் ஒரு மதத்தைக் குறிக்கிறாள்.

அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் இரண்டு கொம்புகள் குடியரசுவாதமும் புராட்டஸ்டண்டிசமும் ஆகும்; இவை பிரான்சில் எகிப்தும் சோதோமும் மூலம் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டன. எகிப்து அரசியல் தந்திரத்தையும், சோதோம் சபைத் தந்திரத்தையும் குறிக்கிறது; ஆகையால் குடியரசுவாதம் எகிப்துடன் ஒத்திசைகிறது, புராட்டஸ்டண்டிசம் சோதோமுடன் ஒத்திசைகிறது. குடியரசுவாதம் எகிப்தாகும்; புராட்டஸ்டண்டிசம் சோதோமும் கிரேக்கமும் ஆகும். மனிதக் கல்வியின் குறியீடு கிரேக்கத் தேவியான அதீனா; அவளுடைய ஆலயம் பார்த்தினோன் ஆகும்; அதற்கான நவீன ஒப்பானது டென்னசி மாநிலம், நாஷ்வில் நகரிலுள்ள பார்த்தினோன் ஆலயமாகும். ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் வேளையில் அமெரிக்காவில் குடியரசுக் கொம்புடன் தன்னை இணைத்துக்கொள்ளும் கெடுபிடியான சபையின் குறியீடாக கிளியோபாட்ரா, அஷ்தரோத், சலோமே மற்றும் சோதோம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன.

க்ளியோபாட்ரா பார்வோனின் நாத்தி கத்தையு ம் கி ரேக்கரின் மதத்தையு ம் சி த்தரிக்கி றாள். நாத்தி கத் தத்து வத்து டன் இணைந்து வரு ம் மதம், கி ரேக்கக் கல்வி யி ன் ஆராதனையாகு ம். இயேசு எப்போது ம் மு டி வை ஆரம்பத்து டன் வி ளக்கு கி றார்; மேலு ம், உண்ணக்கூ டாது என்று தடைசெய்யப்பட்டி ரு ந்த தோட்டத்தி லு ள்ள மரம், நன்மைதீ மையை அறி யு ம் அறி வி ன் மரமாக இரு ந்தது ; அது , சகோதரி ஓயி ட் "உயர்கல்வி

என்று அழைக்கு ம்கி ரேக்கத் தத்து வத்தி ன்மதத்தைமு ன்மாதி ரியாகக் காட்டு கி றது .அது ,கி றி ஸ்து வு க்கு ம்சாத்தானு க்கு ம்இடையி ல் மாபெரு ம்போராட்டத்தி ல்,உண்மையான கல்வி யி ன்கெடு பி டி யான மற்று ம்கள்எப்போலி யான மாற்றாக, ஞானத்தி ன்க்ளியோபாட்ராவி ன் கி ரேக்க மதத்தை அடையாளப்படு த்தி யு ம்வலி யு று த்தி யு ம்காட்டு

டென்னஸ்ஸியின் நாஷ்வில் "தெற்கின் அதேன்ஸ்" என்று அழைக்கப்படுகிறது; மேலும் கிளியோபாட்ரா, தெற்கின் கடைசி சொற்பொருள் கொண்ட இராணியாக இருந்தாள். தெற்கின் அந்தக் கடைசி இராணி, அடுத்ததுமானவும் முதலாவதுமான ஆவிக்குரிய தெற்கு ராஜாவுக்கான ஒரு முன்னுருவாயிருந்தாள்; அது நாத்திகப் பிரான்சால் நிறைவேற்றப்பட்டது. நாத்திகப் பிரான்ஸ், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளை முன்னுருவாக்குகிறது; அங்கே டென்னஸ்ஸியின் நாஷ்விலில், "தெற்கின் அதேன்ஸ்" என்னும் இடத்தில், அதீனா தேவிக்கான பார்தினோன் ஆலயம் குறியீட்டுமுறையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த ஆலயம் நாஷ்விலில் 2500 West End-இல் அமைந்துள்ளது. இருபத்தைந்து என்ற எண், மத்தேயு இருபத்தைந்தாம் அதிகாரத்தின் மூன்று உவமைகளில் காணப்படும் அடைக்கப்பட்ட வாசலைக் குறிக்கிறது. "தெற்கு" மற்றும் "மேற்கு" ஆகிய இரண்டினதும் இராணியாகிய கிளியோபாட்ரா, தெற்கின் அதேன்ஸில் தன் "முடிவுக்கு" வருகின்றாள்.

ஆக்டியம், கிளியோபாத்ரா, ஆகஸ்து, அண்டோணி ஆகியோரைக் குறித்த இந்தக் கருத்துகளோடு, தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம் இருபத்துநான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பதாம் வசனம் வரை நாம் மீண்டும் திரும்புகிறோம். ஒரே மேஜையில் அமர்ந்து பொய்களைப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறப்படும் பகுதியே, ஒருவேளை, இந்தப் பகுதிக்குள் மிகத் தெளிவற்றதாகும்.

இந்த இரு ராஜாக்களினதும் இருதயங்கள் தீமை செய்யத் திரும்பியிருக்கும்; அவர்கள் ஒரே மேசையின்மேல் பொய்களைப் பேசுவார்கள்; ஆனாலும் அது செழிக்காது; ஏனெனில் முடிவு இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலேயே இருக்கும். தானியேல் 11:27.

அந்த வசனத்தி ல் நிர்ணயி க்கப்பட்ட காலம் 330 ஆகு ம்; அது இரு பத்து நான்காம் வசனத்தி ல் கூ றப்பட்ட "காலத்தி ன்" மு டி வாகு ம். அ நிர்ணயி க்கப்பட்ட காலம், அமெரிக்க ஐக்கி யநாடு களு க்கான ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தையு ம், உலகத்தி ற்கான மனித கி ரு பைக்காலத்தி ன்மு டி வையு ம்கு றி க்கி றது . ஞாயி ற்று க்கி சட்டத்தி ற்கு மு ன், தீ மை செய்ய மனமி ரு ந்த இரு ராஜாக்கள் ஒரே மேசையி ல் ஒரு வரு க்கொரு வர் பொய்களைப் பேசு வார்கள். தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் பதி னானு மற்று ம் நாற்பத்தொன்றாம் வசனங்களில் கு றி ப்பி டப்பட்டு ள்ள ஞாயி ற்று க்கி ழமைச்சட்டத்தி ற்கு இரு ராஜாக்கள் ஒரே மேசையி ல் பொய்களைப் பேசு வார்கள்; ஆனால் அவர்கள் கூ று ம் பொய்கள் வெற்றி பெறாது . ஒரு வரு க்கொரு வர்

பொய்களைப் பேசும் அந்த இரு ராஜாக்கள் யார்? அந்த எண்ணத்திற்குப் பதிலளிப்பதற்கு முன், இந்தத் தொடரில் நாம் முன்பே எடுத்துரைத்த சில அடையாளங்களைக் குறித்து உங்களுக்கு நினைவுட்டவிரும்புகி

நான்கு ரோம ஆட்சியாளர்கள், அவர்கள் எந்தச் சூழலில் கருதப்படுகிறார்களோ அதன்படி, பலவகையான தீர்க்கதரிசனச் சின்னங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். அவர்கள் ரோம ஆட்சியாளர்கள் என்றாலும், ஒரு சின்னமாக அவர்கள் அடிப்படையில் பண்டைய யூதாவின் தீர்க்கதரிசன வரலாற்றையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர்; குறிப்பாக, அவர்கள் செலூக்கிட் ஆதிக்கத்திலிருந்து ரோமர் ஆதிக்கத்திற்குள் மாறிச் சென்ற காலப்பகுதியை.

பொம்பேயு ஒரு தளபதியாக இருந்தான்; அதன் பின்னர் வந்த அடுத்த மூன்று ரோம ஆட்சியாளர்களும் எல்லோரும் சீசர்களாயிருந்தார்கள். ஜூலியஸ், ஆகஸ்துவுடன் கொண்ட தொடர்பில், இரண்டு திரிமுவிராட்சிகளின் மூலம் இரு மூவகை ஐக்கியங்களைச் சுட்டிக்காட்டினான்; முதலாவது அதிகாரப்பூர்வமற்றது, இரண்டாவது அதிகாரப்பூர்வமானது. இந்நால்வர் ஆட்சியாளர்களும் சில சூழல்களில் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். பொம்பேயு மகிமையான தேசத்தை வென்றான்; ஜூலியஸ், இருபத்துமூன்று குத்துக்காய்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டவனாக, முதல் தூதன் ஆகிறான்; ஏனெனில் அவனே முதல் சீசர்; மேலும் அவன் திபேரியாஸ் என இருந்த மூன்றாம் தூதனை முன்மாதிரியாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறான். சிலுவையின் வேளையில் இருந்த திபேரியாஸும், அது ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமாக இருப்பதால், இருபத்துமூன்றினால் கூட பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறான்; ஏனெனில் இருபத்துமூன்று ஒன்று-ஆக்குதலை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது; மேலும் தமது தெய்வீகத்தையும் நமது மனுஷத்துவத்தையும் ஒன்றிணைப்பதில் கிறிஸ்துவின் கிரியையின் மிக அத்தியாவசியமான பகுதி சிலுவையே. ஆகையால், ஜூலியஸும் திபேரியாஸும் இருபத்துமூன்றினால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் முதல் மற்றும் மூன்றாம் செய்திகளாக உள்ளனர்.

ஹாலிவுட்கதைகளில் அவர் அடிக்கடி சித்தரிக்கப்படுகிற காதல்மி குந்பராக ஜூலியஸ் இருந்ததில்லை; அதிகாரத்தை நாடி முழுமையாக முனைந்திருந்த இரக்கமற்ற மனிதனாகவே அவர் இருந்தான். டிபீரியாஸ் ஜூலியஸைவிட இன்னும் மோசமானவன்; ஏனெனில் அவனுடைய இழிந்த தன்மையே அந்த வசனத்தில்கூட குறிப்பிடப்படுகிறது; எபிரேய எழுத்து மாலையின் கடைசி எழுத்து இருபத்திரண்டு, முதல் எழு ஆல்பா ஒமேகாவைவிடச் சிறியது; டிபீரியாஸின் இழிந்த தன்மை எபிரேய எழுத்து மாலையின் கடைசி எழுத்தான இருபத்திரண்டாம் வசனத்திலும் அமைந்துள்ளது; ஜூலியஸ் மற்றும் டிபீரியாஸ் ஆகியோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படும் அந்த இரு இழிந்த மனிதர்களுக்கு

ஆகஸ்து இரு ந்தான். ஆகஸ்து , ரோமப் பேரரசி ன் அதி காரமு ம் கீ ர்த்தி யு டி உச்சமடைந்தமகி மையை பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி றான். மு தல் ம மூ ன்றாவது செய்தி க்கு ப்பி ரதி யு ரு வாக, கி ளர்ச்சி யி ன் அடையா பதி மூ ன்றாம் எழு த்தால் அவன் சு ட்டி க்காட்டப்படு கி றான். ரோமி ன் வரலாற்றி லேயேமி கப்பி ரபலமானகி ளர்ச்சி யாகி ய ஆண்டனியு ம் கி ளியோபாத்ராவு ம் எழு ப்பி ய கலகத்தை அடக்கி யதன் மூ லம் ஆகஸ்து தன் ராஜ்யத்தை உறு தி ப்படு த்தி னான்.

ஆகஸ்டஸ் என்பது மூன்றாவது தடையை வென்ற ரோமப் பேரரசு அதிகாரமாகும்; அப்படிச் செய்வதன் மூலம் அவர் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்; மேலும் வெளிப்படுத்தின விசுவாசத்துறக்கம் நிறைந்த பதின்மூன்றாம் அதிகாரத்தின் குறியீட்டான நாற்பத்திரண்டு மாதங்களின்போது ஆட்சி செய்யும் ரோமப் பேரரசு அதிகாரமுமாவார். ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்துக்கு முன்பாக வைக்கப்படும்போது, பொம்பேயு 1798-ஐயும் 1989-ஐயும் ஒரே நேரத்தில் குறிக்கிறார்; இதனால் பொம்பேயு, கி.மு. 219 முதல் 217 வரை நடைபெற்ற நான்காவது சிரியப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த அந்தியோகுஸ் மேக்னஸின் ஒரு குறியீடாகி, பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பத்தாம் வசனத்தின் நிறைவேற்றமாகிறார். அதன் பின்பு ஜூலியஸ் சீசர் பதினொன்றாம் பன்னிரண்டாம் வசனங்களுடனும், எல்லைக்கோட்டுப் போருடனும், அதாவது கி.மு. 217 இல் நிகழ்ந்த ராபியா போருடனும் ஒப்பிடப்படுகிறார். அங்கே ஜூலியஸும் அந்தியோகுஸ் மேக்னஸே; மேலும் ஆகஸ்டஸ் சீசரும் பதினைந்தாம் வசனத்தில் இடம்பெறும் பானியம் போரில் அந்தியோகுஸ் மேக்னஸாகவே இருக்கிறார். பின்னர் பதினாறாம் வசனத்தில் திபேரியாஸ் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமாக இருக்கிறார்; ஆனால் அங்கே அவர் அந்தியோகுஸ் மேக்னஸ் அல்ல, ஏனெனில் அங்கே அவர் பொம்பேயு ஆவார்; ஏனெனில் இயேசு எப்போதும் முடிவை ஆரம்பத்தினால் விளக்குகிறார். அந்த வசனம், சலூக்கர் பேரரசின் முடிவைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; அது வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆறாவது இராச்சியமான அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் முடிவை முன்மாதிரியாகக் காட்டுகிறது.

நான்கு ரோம ஆட்சி யாளர்களைப் பற்றி ய மேலு ம் ஒத்தி சைவு கள் செய்யப்பட வேண்டி யு ள்ளன; மேலு ம் அந்த வரிசை, நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மறைவான வரலாற்றைக் கு றி க்கி றது . இரு பத்து மூ ன்றாம் வசனத்தி லு மக்கபேயர் வரிசையு ம் நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மறைவான வரலாற்றை வி ளக்கு கி றது . பி ன்னர் இரு பத்து நான்காம் வசனத்தி ல், பு றஜாதி யர் பேரரசு ரோமாவி ன் வரலாறு ஒரு கால அளவி னால்—மூ ன்று நூ ற்று ஆண்டு களால்—சி த்தரிக்கப்படு கி றது . இரு பத்து நான்காம் வசனத்தி லி ரு ந்து மு ப்பதாம் வசனம் வரை சி த்தரிக்கப்படு ம் ரோம வரலாற்றி ன் வரிசையு ம் நாற்பதாம் வசனத்தி ன் மறைவான வரலாற்றி ன்கான ஒரு வி ளக்கமாகு ம். மு ப்பத்தொன்றாம் வசனத்தி ல் அது மு டி வு று கி றது ; அங்கு பொரு ள்பு றஜாதி ரோமாவி லி ரு ந்து

ரோமாவாக மாறு கி. 106-ல் புறஜாதிய ரோமா இன்னும் அந்த வசனத்தில் உள்ளது ; ஆனால் அங்கு அது வேதாகமத்தீர்க்கதரிசனத்தின் நான்காம் ராஜ்யமாக அல்ல, மாறாக கி. 106-ல் 538-இல் பாப்பரசை சிங்காசனத்தில் அமர்த்திய அரசியல் அதி காரமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. கி. 106-ல் 538-ல் பாப்பரசு ஞாயிறு சட்டத்தை இயற்றியது ; ஆகையால் முப்பத்தொன்றாம் வசனம் பதினாறாம் மற்றும் நாற்பத்தொன்றாம் வசனங்களோடு ஒத்திசைகிறது. இருபத்து நான்காம் வசனம் ஆகியும் போரையுடைய அந்த வரிசையுடன் தொடர்புடைய வரலாறையுடைய அறிமுகப்படுத்தியது.

இருபத்து நான்காம் வசனம், புறஜாதிய ரோம் மூன்று நூற்று அறுபது ஆண்டுகள் உச்ச அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கிய காலத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது; பின்னர் முப்பத்தொன்றாம் வசனத்தில், பாப்பரசருக்குரிய ரோம் ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் உச்ச அதிகாரத்துடன் ஆட்சி செய்யத் தொடங்குகிறது. அந்த வரியின் தொடக்கமும் முடிவும், அல்பாவும் ஓமேகாவுமான கிறிஸ்துவின் கையொப்பத்தைத் தாங்குகின்றன. அந்த வசனங்களில் மார்க் அன்டனி, கிளியோபாட்ரா, மற்றும் ஆகஸ்டஸ் சீசர் ஆகியோரின் வரலாறு நமக்குக் கிடைக்கிறது. பதினாறாம் வசனத்தில், புறஜாதிய ரோம் கி.மு. 65-ஆம் ஆண்டில் செலூசிட் பேரரசை வென்று, பின்னர் கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில் யூதாவையும் வென்றது. கி.மு. 31-ஆம் ஆண்டிலான ஆக்டியம் என்னும் மூன்றாம் தடையானது, கி.மு. 65-ஆம் ஆண்டிலான செலூசிடரின் முதல் தடைகளால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டபடி, எகிப்து இராச்சியத்தின் முடிவைச் சுட்டிக்காட்டியது. மீண்டும் ஒருமுறை, முதலாம் கடைசியுமானவரின் கையொப்பத்தை நாம் காண்கிறோம். கி.மு. 65 என்பது மூன்று தடைகளில் முதலாவது; அது வடதிசையின் இராஜாவை வெல்வதைக் குறித்தது. கி.மு. 31 என்பது மூன்று தடைகளில் மூன்றாவது; அது தென்திசையின் இராஜாவை வெல்வதைக் குறித்தது. மூன்று தடைகளின் நடுத்தடையாகிய யூதா, கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில் பொம்பேயு வந்தபோது, எருசலேமின் மதில்களுக்குள் உள்நாட்டுப் போரை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தது. இரண்டாம் தடை, கலகத்தின் ஒரு சின்னமாகும்.

538ஆம் ஆண்டில், பாப்பரசர் ரோமுக்கான மூன்றாவது தடையே ரோம் நகரத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டது. அந்தத் தடையாக இருந்தவர்கள் கோத்தர்; அங்கேயே வேதாகமத்தீர்க்கதரிசனத்தின் ஐந்தாவது ராஜ்யம் ஆரம்பமானது ; நான்காவது ராஜ்யம் முடிவுற்ற அதே இடத்திலேயே. மேலும் நான்காவது ராஜ்யம் அதன் மூன்றாவது தடையிலும் ஆரம்பித்தது போலவே, செலூசிட் ராஜ்யத்தின் முத்தல்தடையிலும் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டிருந்தபடி, எகிப்தின் ராஜ்யம் மதோற்கடிக்கப்பட்டது. இது இருபத்தி நான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பதாம் வசனம் வரை காணப்படுகின்ற தீர்க்கதரிசனச் சாட்சியம், நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாற்றிலும் அமைந்திருக்க வேண்டிய ஒரு கோட்டைப் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்து கி 106 என்பதை அடையாளப்படுத்தி கி 106

காரணத்தினால், மார்க் அன்டனி, கிளியோபாட்ரா, ஜூலியஸ் சீசர், பொம்பேயி மற்றும் ஆகஸ்து சீசர் ஆகியோரால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுமபல்வேறு தீர்க்கதரிசனத்தொடர்புகளுக்கிடையில்கொள்ளுதல்அத்தியாவசியமாகும்.

அப்படியானால், அவர்கள் ஒரே மேசையில் பொய்களைப் பேசும் போது, இருபத்திநான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பதாம் வசனம் வரை உள்ள அந்தப் பகுதியின் மிகவும் தெளிவற்ற பகுதி அதுவேதானா?

இந்த இரு அரசர்களின் இருதயங்களும் தீங்கு செய்வதிலேயே இருப்பர்; அவர்கள் ஒரே மேசையில் உட்கார்ந்து பொய்களைப் பேசுவர்; ஆனாலும் அது பலிக்காது; ஏனெனில் முடிவு இன்னும் நியமிக்கப்பட்ட காலத்திலேயே இருக்கும். தானியேல் 11:27.

யூரியாஸ் ஸ்மித், அந்த இரு ராஜாக்களை மார்க் ஆன்டனி மற்றும் அகஸ்து சீசர் என்று அடையாளப்படுத்துகிறார்.

“இருபத்தேழாம் வசனம் மேற்கோள் காட்டப்பட்டது”

“ஆன்டனியும் சீசரும் முன்பாகக் கூட்டணியில் இருந்தனர். ஆயினும், நட்பின் வேடத்தின் கீழ், அவர்கள் இருவரும் உலகளாவிய ஆட்சிக்காக பேராசை கொண்டு சூழ்ச்சிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். ஒருவருக்கொருவர் காட்டிய தாழ்மையையும் நட்பையும் பற்றிய அவர்களின் வெளிப்பாடுகள், கபடிகளின் உச்சரிப்புகளாக இருந்தன. அவர்கள் ஒரே மேசையின்மேல் பொய்களைப் பேசினர். ஆன்டனியின் மனைவியும் சீசரின் சகோதரியுமான ஒக்டாவியா, ஆன்டனி தன்னை விவாகரத்து செய்த காலத்தில், தாம் அவனைத் திருமணம் செய்யச் சம்மதித்தது சீசருக்கும் ஆன்டனிக்கும் இடையிலான ஐக்கியத்திற்கான ஒரு உறுதிமொழியாக அது நிரூபிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையினாலேயே என்று ரோம மக்களிடம் அறிவித்தாள். ஆனால் அந்த ஆலோசனை செழிக்கவில்லை. பிளவு ஏற்பட்டது; அதனைத் தொடர்ந்து வந்த மோதலில், சீசர் முற்றிலும் வெற்றியடைந்தான்.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 276.

ஆக்டேவியா, அந்தோனியுடன் கொண்டிருந்த தனி ருமணம் ஐக்கியத்தின் ஒரு அடையாளப்பிணையாக இருந்தது என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டபோது, அது அதற்கு முன்பு பதினோராம் அதிகாரத்தில்கி.மு.சு.மார் 252 ஆம் ஆண்டில் ஹெல்லேனியக் காலத்தில் பெரெனீக்கே, செலூக்கிய அரசனாகிய அந்தியோகுஸ் II தியோஸுடன் செய்த திருமணத்தால் முன்மாதிரியாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்த அந்தத் திருமணக் கூட்டணியையே அடையாளப்படுத்தியது. பெரெனீக்கே, ப்டோலமி II பிலடெல்பஸின் மகள் ஆவாள். ஆக்டேவியாவும் பெரெனீக்கேயும் தூதரகத்திருமணங்களை, அல்லது தீர்க்கதரிசன ரீதியாகச் சொன்னால், உடன்படிக்கைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றனர். ஐந்தாம் வசனம் முதல் பத்தாம் வச

வரை தெற்கு த்தி சை ராஜ்யத்து க்கு ம் வடக்கு த்தி சை ராஜ்யத்து க்கு ம் இடையி லி று ந்த தூ தரகத்தி று மணத்தி ன் வரலாற்றை அடையாளப்படு த்து கி ன்றன; மேலு ம் மார்க் அந்தோனியு ம் பி ன்னர் ஆகஸ்து சீ சர் என அறி யப்பட்ட ஆக்டேவி யனு ம் அந்தத்தி று மணத்தை ஏற்பாடு செய்தபோது , அவர்கள் ராஜ்யத்தையு ம் கி ழக்கு மற்று ம் மேற்கு என்று பி ரித்தனர்.

பிருந்திசியம் உடன்படிக்கை (கி.மு. 40) என்பது, உள்நாட்டுப் போருக்கு நெருங்கிய நிலைக்குப் பின், இரண்டாம் திரிம்விராட்டில் ஏற்பட்ட பதற்றங்களைத் தீர்க்க மார்க் ஆண்டனி மற்றும் ஆக்டேவியன் (பின்னர் ஆகஸ்டஸ்) ஆகியோருக்கிடையில் பேச்சுவார்த்தையால் எட்டப்பட்ட சமரச ஒப்பந்தமாகும். இதில் ரோமப் பிரதேசங்கள் பிரிக்கப்பட்டன (ஆண்டனிக்கு கிழக்கு, ஆக்டேவியனுக்கு மேற்கு); மேலும் அது ஆண்டனியின் ஆக்டேவியாவுடன் (ஆக்டேவியனின் சகோதரி) நடைபெற்ற திருமணத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது. கி.மு. 39 இல், ஆரம்பகால ஐந்து ஆண்டு திரிம்விராட்டு காலவரம்பு முடிவுற்றபோது, ஆண்டனி 300-க்கும் மேற்பட்ட கப்பல்களுடன் இத்தாலிக்குப் புறப்பட்டு வந்தார்; முதலில் அவருக்கு பிருந்திசியத்தில் கரையிறங்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டதால், இறுதியில் அவர்கள் டாரெண்டத்தில் துறைமுகமடைந்தனர். ஆண்டனியின் படை ஆக்டேவியனின் படையுடன் போரிட விரும்பாமையும், அதேபோல் ஆக்டேவியனின் படை ஆண்டனியின் படையுடன் போரிட விரும்பாமையும் உண்டாக்கிய நீண்டகால நடுநிலையாக்க முயற்சிகளுக்குப் பின், ஆக்டேவியன் அங்கே அவரைச் சந்தித்தார். செக்ஸ்டஸ் பொம்பேய்க்கு எதிராக ஆக்டேவியனுக்கு ஆதரவளிக்க ஆண்டனியை மனமுவந்து சம்மதிக்கச் செய்ததில், ஆக்டேவியா முக்கியமான நடுநிலையாக்கப் பங்கை வகித்தார். அவர்கள் திரிம்விராட்டை மேலும் ஐந்து ஆண்டுகள் (கி.மு. 32 வரை) புதுப்பித்தனர்; அதன்படி, ஆக்டேவியன் வாக்களித்த படைகளுக்குப் பரிமாற்றமாக ஆண்டனி ஆக்டேவியனுக்கு 120 கப்பல்களை வழங்கினார் (அவற்றை ஆக்டேவியன் பின்னர் வழங்காமல் வைத்தார்).

கி.மு. 32 ஆம் ஆண்டில் அந்த இரு எதிரிகளுக்கிடையில் வெளிப்படையான பிளவு ஏற்பட்டது. பிரசாரத்தின் மூலமும், அந்தோனியின் கிழக்குநோக்குக் கவனத்தின் மூலமும் (கிளியோபாத்திராவுடன்), மேலும் மேற்கில் ஆக்டேவியனின் அதிகார ஒருங்கிணைப்பின் மூலமும் உறவுகள் சீர்குலைந்திருந்தன. ஆக்டீயம் போருக்கு முன்னர், பின்னாளில் அந்தோனி முன்வைத்த சந்திப்பு முன்மொழிவுகளை ஆக்டேவியன் நிராகரித்தான்.

வடக்கி ன் ராஜாவாகி ய (Antiochus) மற்று ம் தெற்கி ன் ராஜாவாகி ய (Ptolemy) அரசர்களு க்கி டையேயான தூ தரகத்தி று மணத்தி ல், மணப்பெண்ணை அளித்தது தெற்கி ன் ராஜாவே; அது போல Antony (கி ழக்கு) மற்று ம் Octavian (மேற்கு) ஆகி யோரு க்கி டையேயான தூ தரகத்தி று மணத்தி லு ம், மணப்பெண்ணை அளித்தது மேற்கே. இந்த இரு தூ தரகத்தி று மணங்களு

தோல்வி யடைந்தன; மேலும் மகளையோ சகோதரியையோ அளித்த அதி காரமே, உடன்படி க்கையை மீ றி யசக்தி யி ன்மீ து இறு தி யி ல் பெற்றது .

மூவரின் சாட்சியம்

செலுசித் பேரரசின் முடிவில், ஒரே மேசையில் பொய்கள் பேசப்பட்ட மூன்றாவது உடன்படிக்கை ஒன்று இருந்தது. இது கி.மு. 202-195 ஆம் ஆண்டுகளிலான ஐந்தாம் சிரியப் போரின் சூழலில் நிகழ்ந்தது; அப்போது கி.மு. 204 இல் ப்டோலமி IV ஃபிலோபேட்டரின் மரணத்திற்குப் பின் ஏற்பட்ட ப்டோலமிய இராச்சியத்தின் பலவீனத்தை அந்தியோகஸ் III மக்னஸ் பயன்படுத்திக்கொண்டான். ப்டோலமி V எபிபானெஸ் (ப்டோலமி V) குழந்தை வயதிலே (சுமார் 5-6 வயதில்) சிங்காசனமேறினான்; அதன் விளைவாக எகிப்து பிரதிநிதி ஆட்சியாளர்களின் கீழ் விடப்பட்டதுடன், உள்குழப்பம், பூர்வீக கிளர்ச்சிகள், வெளிப்புற அச்சுறுத்தல்கள் ஆகியவற்றிற்கும் எளிதில் இரையாகும் நிலையிலும் இருந்தது.

பேனியம் போராட்டம் (கி.மு. 200) போன்ற வெற்றிகளுக்குப் பிறகு, அந்தியோகஸ் மக்னஸ் ஏற்கனவே கோய்லே-சிரியா, பாலஸ்தீனம், மற்றும் ஆசியா மைனர் பகுதிகளிலுள்ள ப்டோலமியர் ஆட்சிப் பிரதேசங்களின் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமித்து கைப்பற்றியிருந்தான். எகிப்தை முழுமையாக வென்று கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக (அது ரோமர் தலையீட்டின் அபாயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும்; ஏனெனில் ரோம் அவன் சில பகுதிகளில் தலையிடாமல் இருக்க அழுத்தம் கொடுத்து வந்தது), அவன் "பாதுகாவலன்" என்ற நிலைப்பாட்டில் ஒரு தூதரக திருமணக் கூட்டணியை நாடினான். கி.மு. 197/195 இல், போருக்கு முடிவுகட்டிய சமாதான உடன்படிக்கையின் ஒரு பகுதியாக, அந்தியோகஸ் மக்னஸ் தன் இளைய மகள் கிளியோபாத்ரா I சைராவை (கிளியோபாத்ரா சைரா என்றும் அழைக்கப்படுகிறாள்) சிறுவனாகிய ப்டோலமி V-க்கு நிச்சயதார்த்தம் செய்து, பின்னர் திருமணம் செய்து வைத்தான் (அத்திருமணம் கி.மு. 193 இல் ராபியாவில் நடைபெற்றது; அப்போது ப்டோலமிக்கு 16 வயதும், கிளியோபாத்ராவுக்கு 10 வயதும் இருந்தன).

இது ஒரு தாராளமான செயற்கரு ணைக் நடவடி க்கையாக வடி வமைக்கப்பட்டது : ஆசி யாவி ல் பெற்ற ஆதாயங்களைத் தக்கவைத்து க்கொண்டபடி யே, சமாதானத்தை உறு தி ப்படு த்து ம் நோக்கி ல், இளைய அரசனின் கூ ட்டாளியு ம் "பாது காவலரு ம்" என்று அந்தி யோகு ஸ் தன்னை நிலைநிறு த்தி க்கொண்டான். இந்தத் தி ரு மணம், அவன் மகளின் மூ லமாக எகி ப்தி ன்மீ து மறைமு கமான செல்வாக்கை அவனு க்கு க்கொடு த்தது (அவள் தன் செலா க்கி டு வேர்களு க்கு ப் பற்று ள்ளவளாய் இரு ந்து , ப்டோலமைக் அரசவையி ல் சி ரிய ஆதரவு கொண்ட கு ரலாகச் செயல்படு வாள் என்று அவன் நம்பி னான்). ஆனால் இந்தத் தந்தி ரம் எதி ர்வி ளைவை ஏற்படு த்தி யது ; ஏனெனில் கி ளியோபாத்ரா தன் தந்தையி ன் பக்கம் அல்ல, தன் கணவரு ம் எகி ப்து ம்

ஆகி யோரின் பக்கம் நின்றாள்; இதனால் அந்தி யோகு சி ன் நீண்டகாலக் கட்டு ப்பாடு சி தைக்கப்பட்டது .இது Brundisium உடன்படி க்கையை (40 BC) பி ரதி பலி க்கி றது ;மேலு ம் பல வழி களில் ரோமச் சம்பவங்களு டனு ம் தொடர்பு டையதாக இரு ந்தது .

போருக்கு நெருங்கிய நிலையில் இருந்த பின்னர் போட்டியிட்ட வல்லரசுகளை இணைத்து நிலைநிறுத்துவதற்காக அந்தோனி ஆக்டேவியனின் சகோதரியான ஆக்டேவியாவைத் திருமணம் செய்ததுபோல, அந்தியோகஸ் தன்னுடைய மகளை ப்டொலெமி V-க்கு திருமணம் செய்து கொடுத்ததை, ஒரு தற்காலிக சமாதானத்தையும் பிராந்தியப் பிரிவையும் முறையாக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தினான் (வடபகுதியில் நடந்த கைப்பற்றல்களை செலுசிடுகள் தக்கவைத்துக் கொண்டனர்; தென்பகுதியாகிய எகிப்தை ப்டொலெமி தக்கவைத்துக் கொண்டான்).

குடும்பத் தொடர்புகளின் வழியாக, ஆண்டியோகஸ் குழந்தை-ராஜாவாகிய ப்டோலமி V-ன் மீது நிஜநிலையிலான பாதுகாவலனாகச் செயல்பட்டான்; அதுபோலவே, அதிகார வெற்றிடங்கள் அல்லது போட்டிகள் நிலவிய சூழலில் ஆக்டாவியன் (மேலும் திரிவிரேட்டும்) தம்மை நிலைநிறுத்திக் கொண்டனர். இரு நிலைகளிலும், "வலிமையான" நபர் (ஆண்டியோகஸ்/ஆக்டாவியன்), உறவுமுறையின் மூலம் பலவீனமுற்ற எதிர்ப்புறத்தின் மீது செல்வாக்கைப் பெற முயன்றான். இவ்விரு ஏற்பாடுகளும் குறுகிய கால நிலைத்தன்மையை வழங்கின; ஆனால் அடித்தளத்தில் இருந்த அவநம்பிக்கையினால் நீண்ட காலத்தில் 'செழிக்கவில்லை'—கிளியோபாத்ரா எகிப்தின் பக்கம் சார்ந்ததால் (இதனால் ஆண்டியோகஸின் நோக்கம் பாதிக்கப்பட்டது), அதேபோல் ஆண்டனியின் கிழக்குநோக்கிய ஈடுபாடு (கிளியோபாத்ரா VII) ஆக்டாவியனுடனான முறிவிற்கு வழிவகுத்தது.

ப்டொலெமி V-இன் கு றைந்தவயது ஆட்சி ,பாது காவலர்களின் கீ ழ் இரு ந்தது ;அது ஜூ லி யஸ் சீ சரின் மரணத்தி ற்கு ப்பி ன்தைய நிலையற் காலத்தோடு ஒப்பி டத்தக்கது (அது ட்ரையு ம்வி ரேட் உரு வாக்கத்தி ற்கு அதி காரப் போராட்டங்களு க்கு ம் வழி வகு த்தது).பெரெனீகே அந்தி யோகசைத் தி ரு மணம் செய்தது ,தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ல் செலூ க்கி டப் பேரரசி ன் வரலாற்றி ன் தொடக்கத்தைக் கு றி த்தது ;மக்னஸ் அந்தி யோகசி ன் மகளை எகி ப்தி யசி று வயது அரசனு க்கு த்தி ரு மணம் செய்து வைத்தது ,செலூ க்கி டப் பேரரசி ன் மு டி வைக் கு றி த்தது .மார்க் ஆண்டனி ஒக்டாவி யாவு டனான தி ரு மண மு டி வு ,ப்டொலெமையர் ராஜ்யத்தி ன் மு டி வைக் கு றி த்தது .தேவனு உடன்படி க்கை ஜனமாகி ய யூ தாவி ன் மு டி வு சி லு வையி ல் நிகழ்ந்த யூ தேய ராஜ்யம் மக்கபேயரு டனு ம் அவர்கள் ரோமாவோடு செய்த கூ ட்டணியு டனு ம் தொடங்கி யது .இந்தத் தீ ர்க்கதரிசன வரிசைகள் அனைத்து ம் தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் வி வரணையி ன்

உட்பகுதி யில் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ளன; அவை அனைத்த நூற்பதாம் வசனத்தி ன் மறைந்த வரலாற்றோடு ஒத்தி சைகி ன்றன. ஐந்தாம் வசனத்தி ல் தொடங்கி , பெரெனீகேயி ன் உடன்படி க்கையை நாம் காண்கி றோம்; அது மகா அந்தி யோகசி ற்கு ம், அவன் மகள் கி ளியோபாத்தி ரா சீ ராவி ன் உடன்படி க்கைக்கு ம் வழி நடத்து கி றது ; இரு பத்தி மூ ன்றாம் வசனத்தி ன் மக்கபேயர் வரலாற்றி ல் நிகழ்கி றது . மக்கபேயர், செலூ க்கி டவம்சத்தி ன் இறு தி க்கால அரசர்களில் ஒரு வனான அந்தி யோகசு எபி பானேசு க்கு எதி ராக அவர்கள் செய்த கி ளர்ச்சி யி னை அடி ப்படையி ல், அந்த வரிசையி ன் ஓர் அங்கமாகி றார்கள்.

ஆண்டியோகூஸ் எபிபானேஸ் என்பவன், ஆறாம் சிரியப் போரின்போது கி.மு. 168 ஆம் ஆண்டு அலெக்சாந்திரியாவிற்கு அருகிலுள்ள எகிப்தில் இருந்த அதே ஆண்டியோகூஸே ஆவான். ஆண்டியோகூஸ் எபிபானேஸ் எகிப்தின்மேல் படையெடுத்து, அலெக்சாந்திரியாவைக் கைப்பற்றுவதற்கான நெருங்கிய நிலையில் இருந்தான். தொலைமைக் ஆட்சியாளர்கள் உதவிக்காக ரோமரிடம் முறையிட்டார்கள். ரோம், செனட்டின் இறுதியானையை அறிவிக்க பாபில்லியுஸ் லேனாஸை (மிகச் சிறிய துணைக்குழுவுடன் மட்டும்—படையின்றி) அனுப்பியது; ஆண்டியோகூஸ் உடனடியாக எகிப்திலிருந்தும் சைப்ரஸிலிருந்தும் விலகிச் செல்ல வேண்டும்; இல்லையெனில் ரோமுடன் யுத்தத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். ஆண்டியோகூஸ் அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்று, தன் ஆலோசகர்களோடு ஆலோசிக்க அவகாசம் கேட்டபோது, கடுமையும் அதிகாரத் தன்மையும் உடையவன் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட பாபில்லியுஸ், தன் கைத்தடியை எடுத்துக் கொண்டு ராஜாவின் பாதங்களைச் சுற்றி மணலில் ஒரு வட்டம் இழுத்தான். பின்னர் அவன், "நீ அந்த வட்டத்திலிருந்து வெளியே அடியெடுத்து வைக்கும் முன்பாக, செனட்டின் முன் வைக்கும்படியாக எனக்கொரு பதிலைத் தா" என்று அறிவித்தான்.

அதன் உட்கருத்து தெளிவாக இருந்தது; ரோமின் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்கித் தீர்மானிக்காமல் அந்த வட்டத்திலிருந்து ஆண்டியோகூசால் வெளியேற முடியாது—ஒப்புதல் இன்றிக் அதைத் தாண்டுவது போரை அர்த்தப்படுத்தும். அதிர்ச்சியுற்றும் அவமதிக்கப்பட்டும் இருந்த ஆண்டியோகூசு சிறிது நேரம் தயங்கினான்; பின்னர் இணங்குவதாக ஒப்புக்கொண்டு, எகிப்திலிருந்து தன் படைகளைப் பிறழ்த்தி, சிரியாவிற்குத் திரும்பினான். தூதரக நயத்தின் இந்தத் துணிச்சலான செயல் (வல்லமையில் ரோமுக்கு பெருகிக் கொண்டிருந்த புகழால் ஆதரிக்கப்பட்டது) எந்தப் போருமின்றி பின்வாங்கலைக் கட்டாயப்படுத்தி, கிழக்கு மத்தியதரைக் கடற்பரப்பில் ரோமின் உருவெடுத்து வந்த மேலாதிக்கத்தை வெளிப்படுத்தியது. "மணலில் ஒரு கோடு இழுத்தல்" என்ற சொல்லாடலின் தோற்றமாக இது பரவலாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது (ஆயினும் அது சொற்பொருள்படி ஒரு வட்டமாக இருந்தது).

அந்தி யோகூஸ் எபி பானேஸ், தானியேல் பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் பதி னான்காம் வசனத்தி ல் தன்னை உயர்த்தி க்கொள்ளு கிற வல்லமையாகவு ம், வீ ழ்ச்சி யடைந்து , தரிசனத்தை நிறு வு கிற வல்லமையாகவு ம், பு ராட்டஸ்டன்ட் பு ரிதலி ல்கரு தப்பட்டான்.

அந்தக் காலங்களில் தெற்கின் ராஜாவுக்கு விரோதமாக அநேகர் எழுந்திருப்பார்கள்; உன் ஜனங்களில் கொள்ளைக்காரரும் தரிசனத்தை நிலைநிறுத்தத் தங்களை உயர்த்திக்கொள்ளுவார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் விழுந்துபோவார்கள். தானியேல் 11:14.

அந்தியோகூஸ் IV எபிபானஸ் கி.மு. 175-164 வரை ஆட்சி செய்தான்; மேலும், பதிமூன்று செலூக்கிட் அரசர்களில் எட்டாவனாக இருந்தான். ஹெலனிய கலாசாரத்தைத் திணித்து, கிரேக்க சமயச் சடங்குகளின் கீழ் தன் பேரரசை ஒருமைப்படுத்த முயன்றான். கி.மு. 169-இல் அவன் ஆலயத்தை கொள்ளையிட்டு, யூதர்களின் சமயச் செயல்பாடுகளை (விருத்தசேதனம், சப்தா நாள் கடைப்பிடித்தல், தோரா ஆய்வு) தடை செய்து, புறஜாதித் தெய்வங்களுக்கு பலியிடும்படி வற்புறுத்தினான். கி.மு. 167 டிசம்பரில், ஆலயத்திலிருந்த யூதர்களின் தகனபலிப் பலிபீடத்தின் மேல் ஒரு புறஜாதி பலிபீடத்தை (ஜூஸூக்காக) நிறுவி, ஒரு பன்றியை பலியிட்டான்; இதனுடன் சேர்ந்து வேறு பல அசுத்தமான செயல்களையும் செய்தான். இந்தத் தூய்மைக்கேடு, சட்டத்தைக் கடைப்பிடித்த யூதர்களுக்குப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத இறுதியான எல்லையாக அமைந்தது; ஏனெனில், அவர்கள் இதனை ஆலயத்தின் பரிசுத்தத்திற்கும் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திற்கும் எதிரான உச்சக்கட்ட மீறலாகக் கண்டார்கள். மோதேயினைச் சேர்ந்த ஆசாரியனான மத்தத்தியாஸ், புறஜாதித் தெய்வங்களுக்கு பலியிடும்படி செலூக்கிட் அதிகாரி கொடுத்த கட்டளையை மறுத்து, விசுவாசதுரோகியான ஒரு யூதனையும் அந்த அதிகாரியையும் கொன்று, தன் மகன்களுடன் (பிற்கால மக்கபேயர்கள்) மலைப்பகுதிகளுக்கு தப்பிச் சென்றபோது, உடனடியான எதிர்ப்பு வெடித்தெழுந்தது. இதுவே கி.மு. 167-160 காலப்பகுதியில் யூதர்களின் ஆராதனையை மீள நிலைநிறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட கெரில்லா போரும் கலகமும் பற்றவைத்தது; அதன் விளைவாக, கி.மு. 164-இல் யூதா மக்கபேயனின் தலைமையில் ஆலயம் மறுபிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது (ஹனுக்கா).

செலூ சிட் பேரரசின் ஆரம்பத்தி லு ம் இறு தி யி லு ம், கி ழக்கு மற்ற அல்லது வடக்கு மற்று ம்தெற்கு ஆகி யபி ரிவி ன்கூ றை உடைய ஒரு தூ தரகத்தி ரு மணத்தால் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்ட ஒரு மு க்கி உடன்படி க்கை இரு ந்தது . செலூ சிட் பேரரசு வீ ழ்ச்சி யடைந்து கொண்டி ரு ந்தபோது , அந்தி யோகூஸ் எபி பானஸ் எழு ச்சி யடைந்த ரோமப் பலத்தி ன் அடையாளமாகவு ம், மக்கபேயரின் நீதி யான கோபத்தி ன் மையப்பு ள்ளியாகவு ம் மாறு கி றார். பி ன்னர் வரலாற்றி ல், அவர் தரிசனத்தை நிறு வு ம் தீ ர்க்கதரிசன அடையாளத்தி ன் கள்ளப் பி ரதி யாக

ஆகி றார்.பதி னொன்றாம் அதி காரத்தி ன் இரு பத்தி ரண்டாம் வசனத்தி ல் உள்ள அந்த வல்லமை, உடன்படி க்கையி ன் அதி பதி மு றி யடி க்கப்பட்டபோது மு றி யடி க்கப்படு கி றது .

அவருக்கு முன்னிருந்தவர்கள் வெள்ளம்போலிய படைகளால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு நொறுக்கப்படுவார்கள்; ஆம், உடன்படிக்கையின் பிரபுவும் அப்படியே. தானியேல் 11:22.

கி.மு. 164 ஆம் ஆண்டில் அந்தியோகுஸ் எபிபானேஸின் ஆட்சி முடிவுக்கு வந்தது; இது, கிறிஸ்துவுக்கு முன்னர் கிட்டத்தட்ட இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, "உடன்படிக்கையின் அதிபதி" சிலுவையில் "முறியப்பட்டார்" என்பதற்கு முற்பட்டதாகும். இங்கு நாம் கவனிக்க விரும்புவது என்னவெனில், செலூசியப் பேரரசு தொடங்கியதும் முடிந்ததும் இரண்டும் தூதரக உடன்படிக்கைத் திருமணத்தின் மூலமாகவே; அதில் இரு தரப்பினருக்குமிடையிலான வஞ்சகம் வரலாற்றுச் சான்றுகளில் பதிவாகியுள்ளது. அந்தியோகுஸ் எபிபானேஸின் ஆட்சிக்காலத்தில் மக்கபேயர் கிளர்ச்சி தொடங்கியது; அது அமெரிக்கப் புரட்சியின் முன்மாதிரியாக இருந்தது. மக்கபேயரின் வரலாற்றில், செலூசிய அதிகாரத்தை அசைத்து நீக்குவதற்கான அவர்களுடைய போராட்டத்தில் ரோமாவுடனான ஒரு முக்கியமான உடன்படிக்கையும் அடங்கியது. அந்த உடன்படிக்கையை நேரடியாகக் குறிப்பிடும் அந்த வசனம், ரோமா வஞ்சகமாகச் செயல்பட்டதையும், அல்லது உடன்படிக்கை மேசையில் பொய்களைப் பேசியதையும் நேரடியாக அடையாளப்படுத்துகிறது.

அவனோடு உடன்படிக்கை செய்யப்பட்ட பின்பு, அவன் வஞ்சகமாக நடப்பான்; ஏனெனில் அவன் மேலேறி வந்து, சிறிய ஜனக்கூட்டத்தினால் வலிமைபெறுவான். தானியேல் 11:23.

நாற்பதாம் வசனத்தில் கூறப்படும் முடிவுகாலத்திற்கு முன்னருள்ள ஒவ்வொரு தீர்க்கதரிசன வரியும் முறிந்த உடன்படிக்கையை உட்கொண்டுள்ளது. முப்பதாம் வசனத்தில் காணப்படும் "பரிசுத்த உடன்படிக்கையை விட்டு விலகுகிறவர்களை" குறித்து உரியா ஸ்மித் விளக்கமளிக்கையில் பின்வருமாறு பதிவுசெய்கிறார்:

"உடன்படி க்கைக்கு வி ரோதமான சி னம்; அதாவது ,பரிசு த்த வேதாகமம், உடன்படி க்கையி ன் பு த்தகம். இவ்வகையான ஒரு பு ரட்சி ரோமி ல் நிறைவேற்றப்பட்டது . ரோமை வென்ற ஹெரு லி , கோத்தர், வாண்டல்கள் ஆகி யோர் ஆரிய நம்பி க்கையை ஏற்று க்கொண்டு , கத்தோலி க்கச் சபையி ன் பகைவர்களாயி னர். இந்தப் பொய்யு பதேசத்தை மு ற்றி லு ம் அழி த்தொழி ப்பதற்காகவே ஜஸ்டீ னியன், போப்பைச் சபையி ன் தலைவனாகவு ம் பொய்யு பதேசி களைக் தி ரு த்து கி றவனாகவு ம் நிர்ணயி த்தான். சீ க்கி ரமே வேதாகமம் பொது மக்கள் வாசி க்கக்கூ டாத ஆபத்தான பு த்தகமாகக் கரு தப்பட்டது ; மாறாக, வி வாதத்தி ற்கு ரிய எல்லா கேள்வி களு ம் போப்பி ன் மு ன் ஒப்படைக்கப்பட

வேண்டி யவைகளாயி ன். இவ்வாறு தேவனு டைய வார்த்தையி ன் மீ து அவமதி ப்பு கு வி க்கப்பட்டது .மேலு ம், கி ழக்கு ப்பி ரிவு இன்னு ம் தொடர்ந்து நிலைத்தி ரு ந்த ரோமப் பேரரசர்களு ம், உடன்படி க்கையை வி ட்டு வி லகி மகாவி சுவாசவி லகலாகமாறி யி ரு ந்த ரோமச் சை உடந்தையாயி ரு ந்தார்கள், அல்லது அதனு டன் கூ ட்டு வைத்தி ரு ந்தார்கள்; 'பொய்யு பதேசத்தை' அடக்கு வதற்காகவே இவ்வாறு நடந்தது . கி .பி . 538-ல் அந்நேரத்தி ல் ரோமைத் தம் வசத்தி ல் வைத்தி ரு ந்த ஆரியக் கோத்தர் தோற்கடி க்கப்பட்டதி னால், பாவத்தி ன் மனிதன் தன் அகந்தையான சி ங்காசனத்தி ல் உயர்த்தப்பட்டான்." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 281.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் ஐந்தாம் வசனம், பின்னர் வடதிசையின் ராஜாவால் முறியடிக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையின் சின்னமாக, தென்திசையின் ராஜா ஒரு தூதரக மணவாட்டியை வழங்கும் வரலாற்றுக் கோட்டைக் அடையாளப்படுத்துகிறது. தென்திசையின் ராஜாவின் பழிதீர்ப்பு, 1798-ஆம் ஆண்டில் வடதிசையின் பாப்பரசரின் ராஜாவுக்கு எதிராக நெப்போலியனின் ஆவிக்குரிய தென்திசை ராஜாவின் பழிதீர்ப்பிற்கான முன்மாதிரியாக இருந்தது. ஐந்தாம் வசனத்திலிருந்து ஒன்பதாம் வசனம் வரையிலான முறியடைந்த உடன்படிக்கை, நெப்போலியனின் முறியடைந்த தொலென்டினோ உடன்படிக்கைக்கான முன்மாதிரியாக இருந்தது; அதுவே நேட்டோவினால் ஒரு உடன்படிக்கை முறியடிக்கப்பட்டதாகப் புதின முன்வைத்த உரிமைக்கோரிக்கைக்கான முன்மாதிரியாக இருந்தது. நெப்போலியனின் பழிதீர்ப்பு, 2014-ஆம் ஆண்டில் உக்ரைனுக்கு எதிராகப் புதின மேற்கொண்ட பழிதீர்ப்பிற்கான முன்மாதிரியாக இருந்தது. பத்தாம் வசனத்தில் நான்காம் சிரியப் போரை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்த அந்தியோகஸ் மக்னஸின் பழிதீர்ப்பு, 1798-இல் நெப்போலியனுடனும், மேலும் 2014-இல் புதினுடனும் ஒத்திசைகிறது. 200 கி.மு.-இல் பதினைந்தாம் வசனத்தின் பனியம் போருக்குப் பின்னர், நிலத்தரைப்படைகளைப் பயன்படுத்தாமல் எகிப்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற மறைந்த நோக்கத்துடன் அந்தியோகஸ் ஒரு தூதரகத் திருமணத்தை ஏற்பாடு செய்தான். அந்தியோகஸ் மக்னஸின் சிங்காசனம் அவனுடைய மகனுக்குக் கடத்தப்பட்டது; அவன் படுகொலை செய்யப்பட்டதினால் அந்தியோகஸ் மக்னஸின் இளைய மகன் அந்தியோகஸ் எபிபானேஸ் சிங்காசனத்துக்கு வந்தான். கிரேக்கச் சடங்குகளையும் மதத்தையும் அமல்படுத்துவதில் அவன் செய்த செயல்கள் மக்கபேயர் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின; அது இருபத்துமூன்றாம் வசனத்தில் காணப்படும் ரோமத்துடனான வஞ்சகமான உடன்படிக்கைக்கு வழிநடத்தியது. இருபத்துநான்காம் வசனம் புறஜாதி ரோமத்தை அறிமுகப்படுத்தி, அந்தோனியும் ஆகஸ்துவும் கொண்ட பொய்களின் மேஜையை அடையாளப்படுத்துகிறது. முப்பதாம் வசனத்தில் புறஜாதி ரோமம், பரிசுத்த உடன்படிக்கையை மீறியவர்களென்று குறிப்பிடப்படும் பாப்பரசர் சபையுடன் உரையாடலில் நுழைகிறது.

இருபத்திநான்காம் வசனத்திலிருந்து முப்பதாம் வசனம் வரையிலான பகுதி புறமத ரோமத்தின் சாட்சியாகும்; முப்பத்தொன்றாம் வசனத்திலிருந்து நாற்பதாம் வசனம் வரையிலான பகுதி பாப்பரசர் ரோமத்தின் சாட்சியை வழங்குகிறது. தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதலாம் வசனம் தொடங்கி நாற்பதாம் வசனம் வரையிலான ஒவ்வொரு வரியும், நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாற்றில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு தீர்க்கதரிசன வரியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. செலூக்கிடு இராச்சியத்தின் வரி, ப்டோலமைக் இராச்சியத்தின் வரி, மக்கபேயரின் யூதேய இராச்சியத்தின் வரி, புறமத ரோமத்தின் வரி, மற்றும் பாப்பரசர் ரோமத்தின் வரி—இவை அனைத்தும் 1989 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் வரையிலான வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அந்த வரிகளில் ஒவ்வொன்றும், முறிக்கப்பட்ட உடன்படிக்கையை அந்த வரலாற்றின் ஒரு முக்கிய கூறாக அடையாளப்படுத்துகின்றன.

தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் தரிசனத்தை நிறுவுவது ரோம்தான்; மேலும், புறமத ரோமும் போப்பரச ரோமும் செய்த வஞ்சகமான தீர்க்கதரிசன உடன்படிக்கைகள் படிப்படியாக முன்னேறுகின்றவைகளாகவும், ரோம் தத்தமக்குரிய தனித்தனி தீர்க்கதரிசனக் காலங்களில் உச்ச ஆட்சியைச் செலுத்துவதற்கு முன்பாக நிகழ்ந்தவைகளாகவும் குறிக்கப்படுகின்றன. இந்த இரு வல்லமைகளும், தங்களுடைய மூன்றாவது தடையைக் கடந்து வென்றபோது, தங்களுடைய உச்சாதிகாரத்தின் தீர்க்கதரிசனக் காலம் ஆரம்பமானதாக அடையாளப்படுத்தின. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்பாக, இரண்டு வல்லமைகளுக்கிடையில் ஒரு வஞ்சக உடன்படிக்கை இருக்கும். நான்கு முறை, அந்த இரண்டு வல்லமைகள் தெற்கின் ராஜாவாகவும் வடக்கின் ராஜாவாகவும் இருந்துள்ளன: ஒருமுறை யூதாவின் மகிமையான தேசத்துக்கும் ரோமுக்கும் இடையில், ஒருமுறை ரோமப் மும்முவர் ஆட்சியின் இரண்டு பகுதிகளுக்கிடையில், மேலும் ஒருமுறை புறமத ரோமுக்கும் போப்பரச ரோமுக்கும் இடையில். ரோமைக் குறித்த அந்த இரண்டு வஞ்சக உடன்படிக்கைகளிலும், அது ரோமப் பேரரசின் ஒரு பாதிக்கும் மற்றொரு பாதிக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கையாகவே அமைந்தது; அது கிழக்கின் அந்தோனியாக இருந்தாலும்சரி, மேற்கின் ஆகஸ்துவாக இருந்தாலும்சரி, அல்லது கிழக்கின் புறமத ரோமும் மேற்கின் போப்பரச ரோமும் இருந்தாலும்சரி. வடக்கின் ராஜாவுக்கும் தெற்கின் ராஜாவுக்கும் இடையில் நான்கு வஞ்சக உடன்படிக்கைகள்; கிழக்கின் ராஜாவுக்கும் மேற்கின் ராஜாவுக்கும் இடையில் இரண்டு; மேலும் விரைவில் வடக்கின் ராஜாவாக இருக்கவிருப்பவனுக்கும் மகிமையான தேசத்திற்கும் இடையில் ஒன்று.

இதன்மூ லம் தானியேல் பு த்தகத்தி ன்மீ து எங்களு டைய ஆரம்ப வி ளக்கவு ரை நிறைவடைகி றது . Panium தொடர், தானியேல்

பு த்தகத்தி ன்மீ தானதொடரின்மு டி வைக்கு றி க்கி றது ;அது நாற்பத
வசனத்தி ன் மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றி ற்கான அறி மு கமாகு ம்; அதை
அடு த்த கட்டு ரையி ல் நாம் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.